

سلام علیکم جناب کززی، خیلی خوشحالیم که در خدمت شما هستیم. علاقه من به شما چند برابر شد، در کتابخانه شما یک مجموعه گل آقا است، آن طرف کتاب پروین اعتصامی و مثنوی را دیدم، کتاب استاد فرشچیان و فردوسی را دیدم. فکر می‌کنم آمده‌ام خانه یک پدر بزرگ دوست داشتنی.

مهربان هستید، مهربان هستید.

برویم به روز سقوط دولت موسوم به جمهوریت. شاید اگر تدبیر شما نبود طالب‌ها وارد کابل نمی‌شدند و در فضای خلأ قدرت، دزدی و غارت و کشتار اتفاق می‌افتاد. سنگینی وزنه شما در دوحه هم اتفاق بزرگی را برای مردم افغانستان رقم زد و تاریخ حتماً به شما به عنوان سیاستمداری فارغ از تعلق خاطر به قدرت نگاه می‌کند. این روایتی است که ما دیدیم، ولی می‌خواهیم از زبان شما هم بشنویم.

روز پانزدهم آگوست بود. ساعت ۱۰ صبح قرار بود ما و عبدالله عبدالله رئیس

مشغله شدید من با
امریکایی‌ها تا روز
آخر حکومت این
بود که ایران یک
کشور عظیم این
منطقه است، خیر
امریکا این است که
با ایران رابطه حسنه
داشته باشد

